

از حججه الاسلام :

حاج سید همود طالقانی

قریبیت از نظر قرآن

تریبیت کلمه‌ایست رائج و معنای آن بحسب نظر های مختلف ،
مانند نیازمندیهای زندگی هدف عمومی هیبایش؛ آنچه بر همه دشوار
آمده ، تشخیص حقیقت و راه رسیدن با آن است ، کتابهایی که نوشته
شده و مدارس و معابدیکه تأسیس گردیده ، کرسیهای درس و خطابه
ایکه بر پا گشته ، همه برای رسیدن و رساندن بهمین هدف عمومی
وعالی حیاتی است .

بهمین جهت در سطور یک مقاله و یک کتاب ، نمیتوان نظرها و
راهها و مکتبهای تربیتی را بر رسی نمود . برای رسیدن به مقصد که
همان عنوان مقاله است ، تنها هیبایداز راه معنای لغوی و تطبیقی تربیت
پیش برویم . لغت تربیت از «ربو» و معنای آن افزایش و برآمدن است
تربیت یعنی اندک‌اندک افزودن و برتر آوردن ؛ این معناهایها در موجودات
زنده درست می‌آید که قابل افزایشند ، و چون افزایش آنها طبیعی

است معنای تربیت، فراهم ساختن و سازیل و اسباب و محیط تربیتی میباشد. تربیت گیاه و درخت همین است که محیط تغذیه آن از زمین و آب و نور آماده گردد و هوانع: هانند ریشه‌ها و شاخه‌های هرز از هیان برود، و پیوند بآن زده شود، تاشاخ و برگش سرسبزتر، و گل و هیوهاش بهتر و برومند تر گردد.

حیوانات چون دارای غرائزند، تربیت آنها از جسم و پیکر که گذشت، تعديل یا تقویت غرائز و ذیر فرمان اراده بشری قرار دادن آنها است. انسان بیش ازقاوا و غرائز گوناگون و سرشاری که دارد، دارای اراده آزاد و عقل هدبیر است بدینجهت معنا و تطبیق تربیت در او بسی وسیع و مختلف است و هر مکتب تربیتی ناظریکی از جهات و تقویت قسمتی ازقاوی او میباشد، و تا اصول قوای پیچیده‌ای که تشکیل دهنده شخصیت بشری است برآمدی و تجزیه نشود، نمیتوان معنای جامع تربیت را در انسان فهمید.

آنچه نخست در خود مینگیریم بدن است؛ که از اعضاء و جهازات گوناگون تشکیل شده، بینشتر اعضاء بدن و سلولهای آن خود کارند و ذیر فرمان اراده و اختیار نمیباشد - همه اینها برای نگهداری و دفاع از بدن و تأمین نوع بی درنگ در کوششند، یک قسمت دیگر اعضاء، ذیر فرمان اراده اند که اعضاء ادراف و تحریکنند، اراده راهم اندیشه‌ها و آرزوها می‌گردانند، اندیشه‌های با بررسی دقیق از سه اصل و مبدأ برانگیخته هی شوند، تا اندازه‌ای معلوم است که مبدأ تحریک بسوی لذات و شهوت حیوانی، با آن مبدئیکه بسوی برتری و سرفرازی و نام و شهرت پیش

میبرد، از هم جداست، کواینکه در بسیاری از مردم این دو محرك در یک خط، یادوم که مبدأ عالیتر است، هقدمه برای اول که پست تراست قرار میگیرد ولی این همقدمه پیوسته نیست، آنجاکه مقام و شرافت بالذات و شهوات پست سازگار نبود، گروهی با آن سو میروند، گروهی با آن سو، و از حرکت و نفوذ مبدأ دیگر چشم میپوشند، و آنرا محاکوم میسازند، یا بحال تردید میگذرانند، تا اوضاع و آثار محیط کدام را تقویت نماید و این دو با مبدأ که دستگاه تفکر را برای درک مجهولات و کشف اسرار وجود بکار میاندازد جداست، این سه مبدأ بحسب مراتب، در بدن محل ظهوری دارند: محل و هر کز شهوات پست، اعضاء سافله هضم و تولید است، و قلب مظاهر دوم، و مغز محل ظهور یا آلت ادرال است، در محیط بیرون هم سه محیط جدا دارند در محیط محرك هریک آن دو دیگری آرام و محاکوم است، در محیطی که وسائل تحریک و ییداری دویاسه از اینها فراهم باشد، کشمکش و شوریدگی از درون بیرون سرایت مینماید؛ و به بسیج قوام پیر دارند، تا کدام پیروز شوند، انسانی که محاکوم یکی از این مبادی باشد، بهمان نام خوانده میشود، انسان شهوانی و مال طلب (چون مال یگانه و سیله سیر کردن شهوات است)، انسان اشرافی انسان علمی و متفکر، در محیط خارج، حکومت بدست هریک از این طبقات باشد، بهمان نام خوانده میشود، حکومت سرمایه داری و شهوت، حکومت نظامی و اشرافیت، حکومت حق و عدالت، در اجتماعات بشری بیشتر بهم آمیخته است؛ چنانکه بیشتر مردم از جهت سازمان درونی در یک جهت مخصوص نیستند، این مبادی در رونی

آنگاه هیتواند بهدف و مقصود از خلقت برسد، که هر یک مانند جلقات سه گانه اجتماع در حد خود قرار گیرد، و از آن تجاوز ننماید؛ تابقاً فرد و نوع و شخصیت حقیقی انسان تأمین شود، و بتمام لذات که همان رسیدن بتمایلات بیرونی و درونی است یکسان ناول گردد، اگریکی از این مبادی نفسانی بوسیله تقویت محیط قوی و چیره گردید، تعادل نظام نفسیات که همان صحت روحی است از میان هیرود، و چنین فردی از همه لذات بهره‌مند نمی‌شود، و در نتیجه تأمین بقاء که نتیجه صحت است فراهم نخواهد شد.

فرد مادی، یعنی کسی که تنها هدفش مال است که وسیله رفع حواج و رسیدن بلذات چسمانی است، پیوسته برای بدست آوردن و حفظ آن هیکوشد و بتدریج وسیله‌را اهدف هی گیرد، و گرفتار اضطراب و رنج درونی است، و ازلذات سرافرازی و نام و شهرت و ادراکات عقلی محروم می‌باشد؛ و عقلش در تاریکی کورانهای شهوات و آرزوهای است که از نفس بر می‌خیزد و مانند دودغله‌ی طی دیواره‌های درونی را که روزنه‌ها و شیشه‌های است، برای تابش فکر و انعکاس جمال و حکمت عالم، می‌باشد.

فرد اشرافی: کسی که مبدأ برتری جوئی و تحمیل اراده شخصی بر مردم، بر او غلبه و حکومت دارد، چنانکه بسا ازلذات جسمی کم بهره است؛ ازلذات روحی و پیشرفت‌های عقلی نیز محروم است، چنین فردی بهر چه، از چشم و سیله مینگرد، و درباره هیچ امری اخلاق و نظر واقع یعنی ندارد، مال، اولاد، خانواده، اجتماع، دین و حقیقت در

نظر چنین فردی تا آنجا محبوب است که پله نردهان مضطرب مقام و قدرت او باشد؛ این فردچنانکه از درک حقیقت و جمال علم بی بهره است، از عواطف هم بهره‌ای ندارد، همین که بالای پله متزلزل و شاخه بلند، و در معرض طوفان مقام قرار گرفت، نه بائین می‌آید و نمی‌تواند قرار گیرد، بالای جان خود و دیگران است، چون بنا شایستگی بالارفته. نردهان خلق این ما و من است

عاقبت زین نردهان افتادن است

آنکه بالاتر رود احمق تراست

استخوان او بتر خواهد شکست

این مبادی سه گانه در آغاز سرشت انسان نهفته است؛ احتیاج، انسانرا با محیط یرون مرتبط می‌سازد، محیط، عواطف و میلها را بیدار مینماید، و آنگاه آن مبادی برانگیخته می‌شوند؛ و انسان یرنگرا به رنگ محیط، و منطبق با آن می‌گردد؛ محیط یرونی هر کدام را تقویت نماید و غذا دهد، همان یرونمند می‌گردد، و دیگر مبادی درونی یا از خواب بر نمی‌خیزند، بادر برابر آن مبدأ یرونمند زبون و محکوم هی شوند، پس تریت همان ایجاد محیط است، ولی برای بیداری شهوات حیوانی، ایجاد محیط لازم نیست؛ همان احتیاج در حد ضرورت انگیز نده است، و آن مقصودیکه تأمین زندگی فرد و بقاء نوع است تأمین می‌شود؛ ایجاد محیط برای برانگیختن شهوات پست، مبداعقل و مقاومت را از رشد باز میدارد؛ و بندهندگی بگردن آنها می‌اندازد، بدیهی است که اگر توانایی عقلی و ارادی در افراد زبون و محکوم

گردید، قابلیت بقاء نوعی و اجتماعی هم رو بضعف میرود و بنابودی هی کشاند؛ نه تنها برای تقویت هبادی پست ایجاد محیط لازم نیست، بلکه هی باید بو سیله ایجاد محیط هنخا لف از سر کشی آنها جلوگیری نمود.

برای تقویت مبدأ مقاومت و اراده تاحدی ایجاد محیط : هانند تعلیمات نظامی و تحریکمای حماسی و برکت‌وار داشتن از محیط‌های شهوانی، لازم است؛ ولی نه آنچنانکه غرور و درنده‌گی ایجاد نماید، و از کار و تولید و تأمین لذات جسمی و تعلیمات روحی و عقلی باز دارد، تقویت برای مبدأ ذهنی و عقلی بیش از همه لازم است، چون این سرهای در نفوس صرشا درتر و نهفته تر است، و هر احتمت ظهور آنها بیشتر است.

بنابراین محیط کامل تربیتی، آن محیطی است که هم محیط بمعرفت را بر انگیزد تابعکل فاعلی و غایی و ظائف و اسرار جهان پی ببرد، هم مبدأ اراده و مقاومت را در برای بر ظالم و متعاجوز تقویت نماید، آن احساس مسئولیت که دین ایجاد هینماید، و دستوراتی که بعنوان ادامر و نواهی و حلال و حرام، و محدودیتها هیدهد، برای ایجاد چنین محیط تربیتی است، اگر دستورات قرآن درست و جامع اجرا شود، هر خانه و شهر و کشوری محیط مساعد تربیتی خواهد گردید که بذر وجود افراد بشمر و بهره نهائی هیرسد، و استعداد معنوی و در نتیجه مادی بکار ھیافتد، برای نمونه یک آیه از قرآن کریم را در اینجا می‌آوریم، تانظر قرآن را در باره تربیت و فراهم ساختن محیط تربیتی

بنگریم:

سوره بقره آیه ۱۷۷: لیس البران تولوا و جو هکم قبل
المشرق والمغارب ولكن البر من آمن بالله واليوم الآخر والملائكة
والكتاب والنبيين وآتى المال على حبه ذوى القربي واليتامى
والمساكين وابن السبيل والسائلين وفي الرقاب .. تا آخر آیه .

این آیه درباره تغییر قبله از سمت یمت المقدس بسمت کعبه
نازل شد، همینکه دستور تغییر قبله داده شد، چون مخالف میل
یهودیان بود، بمبارزه تبلیغاتی برخواستند و نو مسلمانها را دچار شک و
تحیر نمودند؛ در این آیه بطور جامع هدف دین را بیان نموده؛ که این
دستور ظاهری برای همان تریت معنوی است، کسانی که بهمین ظواهر
پردازند، و با آن مقصود و هدف معنوی توجه ننمایند، سخت در اشتباهند،
این آیه با جملات اول نفی و انبات و حمل ذات بر صفت تأکید می نماید
که همه خوبی و خیر که مقصود است این نیست که روی بمنطق آرید
یا بسوی غرب، بلکه مقصود تریت چنین مردمی است که بعداً عقلی
آنها چنان بروند شود که علت فاعلی و غایی و نظمات جهان و اصول
وظائف، و مردان عالی را که آورند گان قانونند، بشناسند؛ و با آنها
ایمان آورند، دیگر آنکه نیروی عمل و تولید آنها چنان بکارافتد که
واماندگان را دستگیری نمایند، و از بی سر برستها سر برستی کنند و بند
بندگی خلق را از گردنهای باز کنند، و بوسیله اقامه صلوٰة با خدا مرتبط
گردند، در قدرت اراده چنان باشند که پای تصمیم و ایمان و دفاع از
حقوق محکم بایستند و بعدهای خود و فانمایند، و در بر ابر هیجانهای

داخلی و سوشه های اضطراب انگیز، نقصن عهدنشایند، و با اراده آهینین محکم در منگر وظیفه بایستند، چنانکه چهره عیوس گرسنگی و فقر و مصائب و دم شمشیرها آنها را شکست ندهد، نشان جاویدان صدق و تقوی تنهای آنها را شایسته است و بس.

«اولئک الذين صدقوا واولئک هم المتقون»

